

Практика розвинених країн свідчить про те, що на ринку фізкультурно-оздоровчих послуг переважає перша із розглянутих тенденцій. Тобто має місце досить стабільне зростання попиту на послуги.

Висновки. Таким чином, держава веде активну політику на ринку фізкультурно-оздоровчих послуг, розв'язує складні економічні проблеми, пов'язані з виробництвом послуг, безпосередньо сприяє збереженню гуманістичної спрямованості у розвитку фізичної культури та масового спорту, протидіє перетворенню їх в елітарну сферу суспільства, недоступну широкому загалу населення.

Ринок фізкультурно-оздоровчих послуг активно використовує бізнес інших галузей економіки. Насамперед, це стосується виробників товарів спортивного та туристського призначення. Попит на фізкультурно-оздоровчі послуги тісно пов'язаний з попитом на супутні товари, а якість (корисність) фізкультурно-оздоровчої послуги багато в чому зумовлюється наявністю та якістю цих товарів: спортивного одягу, взуття, екіпіровки, спортивних снарядів, обладнання тощо.

Таким чином, ринок спортивно-видовищних послуг формується переважно за рахунок послуг, що надаються засобами «видовищних» видів спорту. Економічні ж відносини, що виникають у зв'язку з виробництвом та споживанням решти спортивно-видовищних послуг, звичайно, не мають ринкового характеру й регулюються державою.

Розглядаючи вплив цін на спортивно-видовищні послуги та рівень попиту на них, дає змогу зробити висновок, що зростання ціни (за всіх інших рівних умов) спричиняє падіння попиту на товар. Не є виключенням і спортивно-видовищна послуга як товар. Водночас, на ринку видовищних послуг може скластися ситуація, коли підвищення (навіть досить істотне) цін на квитки не призводить до падіння відвідування змагань.

Перспективи подальших досліджень полягає у вивченні ринку спортивно-тренувальних послуг. З вище викладеного можливо припустити, що попит на цьому ринку переважає пропозицію.

Література

1. Кулишкін Д. Ю. Олимпийское наследие как фактор социально-экономического развития туристической территории (на примере города-курорта Сочи): дисс. ... канд. эконом. наук : 08.00.05 / Кулишкін Д. Ю. – Сочи, 2017. – 158 с.
2. Макогон О. В. Сутність спортивного права України / О. В. Макогон. // Вісник Академії адвокатури України. – 2015. – Том 12. – № 1(32). – С. 70 – 78.
3. Мічуда Ю. Особливості наукового аналізу сучасного ринку у сфері фізичної культури і спорту // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2001. – № 4. – С.82-86.
4. Мічуда Ю. Проблеми розвитку підприємництва у сфері спорту для всіх // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2007. – № 1. – С. 82-86.
5. Саннікова М. В. Правове регулювання фізичної культури та спортивно-ї діяльності в Україні / М. В. Саннікова. // Слобожанський науково-спортивний вісник. – Харків, 2018. – № 5 (67). – С. 33 – 38.

Reference

1. Kulishkin D. (2017) Olympic heritage as a factor in the socio-economic development of the tourist territory (on the example of the resort city of Sochi): Diss. ... Cand. eco Sciences: 08.00.05 / Kulishkin D. Yu. - Sochi. - 158 p.
2. Makogon O. (2015) Sutnist sports law of Ukraine / O.V. Makogon. // Bulletin of the Academy of Advocacy of Ukraine. - Vol. 12. - № 1 (32). - pp. 70 - 78.
3. Michuda Yu. (2001) Specialties of scientific analysis of the important market in the sphere of the physical culture and sports // Theory and methods of physical training and sports. - № 4. - P.82-86.
4. Michuda Yu. (2007) Problemy rozvitku pidpriemnistva in the field of sports for all // Theory and methods of physical training and sport. - № 1. - p. 82-86.
5. Sannikova M. (2018) Pravove regulating the physical culture and sports activities in Ukraine / M.V. Sannikova. // Slobozhansky Sports Science Bulletin. - Kharkiv. - № 5 (67). - p. 33 - 38.

Стасюк Р. М.,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент,
Сумський державний університет
Куриленко О. В., Лысенко О. В.,
викладачі кафедри фізичного виховання,
Сумський державний університет

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ В КОМАНДНИХ СПОРТИВНИХ ІГРАХ

В даний час накопичено чимало наукової інформації про закономірності впливу тренувального навантаження на функціональний стан різних систем організму і рівень підготовленості кваліфікованих спортсменів, що дозволяє реально підійти до ефективного управління через індивідуалізацію навчально-тренувального процесу. Індивідуалізація навчально-тренувального процесу є однією з форм управління підготовкою, в основі якої лежить врахування особливостей і можливостей конкретних спортсменів при плануванні навантаження.

Ключові слова: методологія, управління, індивідуалізація, навантаження, командні спортивні ігри.

Стасюк Р. Н., Куриленко О. В., Лысенко О.В. Методологические основы индивидуализации подготовки в командных спортивных играх. В настоящее время накоплено немало научной информации о закономерностях влияния тренировочной нагрузки на функциональное состояние различных систем организма и уровень подготовленности квалифицированных спортсменов, позволяет реально подойти к эффективному управлению через индивидуализацию

учебно-тренувального процесу. Індивідуалізація учебно-тренувального процесу являється однією з форм управління підготовкою, в основі якої лежить урахування особливостей і можливостей конкретних спортсменів при плануванні навантаження.

Ключевые слова: методологія, управління, індивідуалізація, навантаження, командні спортивні ігри.

Stasyuk R., Kurylenko O., Lysenko O. Methodological foundations of individualization of training in the team sports games. At the present time, a lot of scientific information has been accumulated on the patterns of the influence of the training load on the functional state of various body systems and the level of training of qualified sportsmen, which makes it possible to really approach effective management through the individualization of the training process. Individualization of the training process is one of the forms of training management, which is based on taking into account the features and capabilities of specific athletes when planning load.

An integral component of the management system of the training process is the stage of the practical implementation of training plans. This issue is particularly acute in the implementation of individualized load programs in team sports games. This is due to the fact that, due to the specific nature of the competitive activity, the bulk of the exercises here are collective exercises and trainings. However, the more players whose actions are to be subordinated to the solution of a specific collective task, participate in the exercise, the more difficult it is to individualize their load without compromising the effectiveness of collective interactions. Therefore, in this situation, preference, as a rule, is given to the improvement of collective actions, regardless of the individual opportunities of individual sportsmen. The maximum individualization of the training load in team sport games is carried out only during individual training sessions or tasks.

Keywords: methodology, management, individualization, load, team sports games.

Постановка проблеми. В даний час провідні фахівці спорту критично ставляться до механічного нарощування обсягу навантаження як до способу підвищення ефективності тренування. Постійне збільшення цього показника з кожним роком робить все менший і менший вплив на зростання спортивних результатів. Отже, необхідна орієнтація на інші шляхи підвищення ефективності навчально-тренувального процесу кваліфікованих спортсменів. До таких фахівці відносять, наприклад:

1) конкретизацію сумарного обсягу тренувальних навантажень в залежності від інтенсивності і фізіологічної спрямованості;

2) оптимізацію співвідношення навантажень різної спрямованості;

3) вдосконалення організаційних основ тренування таким чином, щоб вона могла передбачати оптимальні умови для повноцінної реалізації адаптаційних можливостей організму спортсмена на основі раціонального взаємозв'язку між витратами і відновленням його енергетичних ресурсів;

4) раціоналізацію структури навчально-тренувального процесу [2, 4, 5].

Крім того, багато хто з них одноставні в тому, що одним з найбільш перспективних напрямків підвищення ефективності навчально-тренувального процесу кваліфікованих спортсменів є той, в основу якого покладено облік відповідності індивідуальних можливостей спортсмена пропонованих навантажень і пропонованим вимогам [1].

Звісно ж, що при відносно малому обсязі показників стану, сукупність яких дозволяє класифікувати спортсменів на певні групи, програмування тренувального навантаження не викликає особливих проблем, так як її вплив розглядається у взаємозв'язку лише з однією системою організму, прийнятою за критерій ефективності процесу підготовки. Зовсім інша справа, коли необхідно враховувати велику кількість показників, що відображають функціональний стан різних систем організму і видів підготовленості. Звісно ж, що в подібному випадку потрібна певна методологія обліку індивідуальних особливостей при програмуванні тренувального навантаження.

Аналіз літературних джерел. Аналіз літератури показує, що існуючі підходи до процесу індивідуалізації підготовки спортсменів в командних спортивних іграх обмежуються наступним:

1) розрахунком критеріїв оцінки індивідуальних показників змагальної діяльності та підготовленості;

2) розрахунком моделей (еталонів) індивідуальної змагальної діяльності;

3) використанням критеріїв і моделей для оцінки реальних показників змагальної діяльності спортсменів і визначення лімітуючих компонентів;

4) складанням тренувальних програм з урахуванням цих лімітуючих компонентів.

Очевидним є факт, що в даному випадку залишаються неясними питання:

1) підходу до вибору критеріїв оцінки змагальної діяльності та стану гравців;

2) субординаційного відношення між критеріями колективного та індивідуального змагальної діяльності;

3) критеріїв індивідуальної доступності навантаження;

4) критеріїв індивідуальної доцільності навантаження;

5) методології використання критеріїв в процесі індивідуального планування тренувального навантаження [3].

У цих програмах не береться до уваги також і один з необхідних елементів управління навчально-тренувальним процесом, який пов'язаний з прогнозуванням стану спортсменів під впливом планованого командного навантаження, що переважає, як правило, над індивідуальною.

Результати досліджень в спорті свідчать, що прогнозування - це невід'ємний і систематизуються елемент процесу управління підготовкою спортсменів, так як поставлені цілі та етапи їх реалізації формують всю систему підготовки як окремих гравців, так і команди в цілому [1, 2].

Зв'язок з науковими та практичними завданнями. Дослідження виконано згідно плану наукових робіт кафедри фізичного виховання та спорту Сумського державного університету.

Мета статті – створення ефективних механізмів управління навчально-тренувальним процесом, на основі обґрунтованості існуючих підходів з позиції відповідності теорії управління.

Методи дослідження: аналіз науково-методичної літератури; системний аналіз; метод аналогії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Максимальна індивідуалізація тренувального навантаження в командних спортивних іграх здійснюється лише під час індивідуальних тренувань або завдань. Разом з тим ці форми проведення занять або подібні вправи не сприяють удосконаленню колективних взаємодій. Тому обсяг індивідуальних тренувань при побудові процесу підготовки незначний, хоча фахівці і рекомендують збільшити його до 25-30% від усього часу підготовки [5].

Таким чином, необхідність удосконалення перш за все колективних взаємодій, з одного боку, і індивідуалізації тренувального навантаження, з іншого - настійно вимагають розробки технології реалізації індивідуальних планів підготовки в процесі використання різних форм проведення занять, методів організації займаються і виконання вправ в спортивних іграх.

Звісно ж, що відсутність науково обґрунтованої методології обліку індивідуальних особливостей спортсменів при їх підготовці не дозволяє встановлювати ступінь доступності і доцільності планованої общекомандної навантаження, що знижує ефективність навчально-тренувального процесу.

Управління навчально-тренувальним процесом передбачає певну послідовність конкретних заходів, що дозволяють цілеспрямовано планувати навантаження, спираючись на інформацію про вихідний стан спортсменів і ступеня його відповідності необхідному рівню, а також коригувати наступні плани в залежності від реального тренувального ефекту [2].

Отже, процес індивідуалізації підготовки гравців, в основі якого лежить планування доступною, відповідно до індивідуальних можливостей, і доцільною, відповідно до основною метою тренування, навантаження також повинен включати відомі процедури управління.

Безперечно, що основною метою підготовки спортсменів є досягнення високого спортивного результату на змаганнях, що можливо лише при відповідному рівні підготовленості та змагальної діяльності гравців. У командних спортивних іграх результат в змаганнях обумовлений як станом і ефективністю змагальної діяльності окремих гравців, так і успішністю колективних взаємодій. Тому для отримання інформації контролю піддаються як індивідуальні, так і колективні показники, що кількісно характеризують стан гравців, а також обсяг, різноманітність і ефективність індивідуальної і колективної змагальної діяльності. Разом з тим представляється, що не всі реєструються показники придатні для індивідуалізації навчально-тренувального процесу, а лише ті з них, які дозволяють відобразити внесок кожного конкретного спортсмена в гру всієї команди.

Відомо, що крім реєстрації контроль включає також і оцінювання показників, суть якого полягає в зіставленні реальної величини з прийнятим еталоном. У спорті за еталон береться, як правило, рівень показників, що забезпечує досягнення високого спортивного результату. З цієї метою розробляються всілякі модельні характеристики найсильніших гравців і команд [3].

Однак модельні характеристики самі по собі дозволяють визначити лише відносний рівень відповідності контрольованих показників, тоді як для управління навчально-тренувальним процесом необхідно знати абсолютну оцінку неузгодженості між реальною і належною величинами.

Аналіз літератури показує, що для цього доцільно застосування оціночних шкал, що дозволяють визначати якісні зміни в керованому об'єкті, а також відповідність реальної величини належному рівню, що обумовлює досягнення високого спортивного результату. Причому однакова розмірність оцінок в цих шкалах дає можливість здійснювати різні операції, немінучі при комплексному обліку великого числа показників [2, 4].

Пристаючи до аналізу отриманої інформації про стан об'єкта управління, необхідно враховувати і той факт, що не всі компоненти стану і підготовленості гравців рівнозначно впливають на ефективність змагальної діяльності: одні з них є основними, інші - другорядними.

Для цього в спорті йдуть по шляху пошуку таких показників, які б могли служити критеріями оцінки ефективності навчально-тренувального процесу та змагальної діяльності. Звісно ж, що єдиним інтегральним критерієм ефективності підготовки спортсменів і їх змагальної діяльності в будь-якому виді спорту, в тому числі і в командних спортивних іграх, є досягнутий на змаганнях результат. Разом з тим і сама змагальна діяльність, орієнтована на досягнення високого спортивного результату, висуває певні вимоги до діяльності і станом гравців. Таким чином, ці вимоги також є критеріями оцінки, але вже рівня підготовленості гравців. Отже, система критеріїв дозволяє визначити лімітуючі компоненти підготовленості гравців, що робить можливим цілеспрямоване побудова навчально-тренувального процесу з метою їх усунення для досягнення високого спортивного результату.

У командних видах спортивних ігор ефективна змагальна діяльність, відповідна високому спортивному результату, висуває певні вимоги насамперед до колективних взаємодій, що лежить в основі створення вигідних ситуацій для ураження суперника. Тому критеріями оцінки ефективності реальної колективної діяльності повинні бути параметри змагальної діяльності команди, що сприяють досягненню перемоги як в окремому матчі, так і в серії ігор.

Тут необхідно зазначити, що під впливом певних об'єктивних чинників складу цих критеріїв може істотно змінюватися. У футболі, наприклад, встановлено, що такими чинниками є тривалість міжігрових циклів, місце проведення матчу і ін. Отже, якщо спиратися на ці критерії і зіставляти реальні показники змагальної діяльності команди в грі з

відповідною оціночною шкалою, можна визначити справжню ефективність колективних взаємодій з урахуванням впливу цих факторів, а також конкретизувати сильні і слабкі сторони підготовленості команди.

У командних видах спортивних ігор ефективна змагальна діяльність, відповідна високому спортивному результату, висуває певні вимоги насамперед до колективних взаємодій, що лежить в основі створення вигідних ситуацій для ураження суперника. Тому критеріями оцінки ефективності реальної колективної діяльності повинні бути параметри змагальної діяльності команди, що сприяють. Разом з тим ефективність колективних взаємодій багато в чому обумовлена рівнем індивідуальної підготовленості окремих спортсменів, що лежить в основі не тільки створення, але і реалізації вигідних ситуацій. Очевидно, що даний факт обумовлює наявність певних вимог до стану і змагальної діяльності окремих гравців відповідно до їх амплуа. Отже, ці вимоги, орієнтовані на досягнення високого спортивного результату, також можуть служити критеріями, але вже оцінки реальних показників індивідуальної підготовленості гравців [1].

Очевидним є факт, що використання критеріїв ефективності змагальної діяльності, а також системи оціночних шкал дозволяє зіставити реальні показники індивідуальної підготовленості та колективної діяльності з відповідними нормами, які зумовлюють досягнення високого спортивного результату. Таким чином стає реальним визначення сильних і слабких сторін індивідуальної і колективної підготовленості спортсменів, тобто встановлюється рівень можливостей реалізації вимог ефективної змагальної діяльності та визначаються цілі та завдання по їх корекції в процесі подальшої підготовки.

Звісно ж, що конкретизовані в результаті аналізу інформації вимоги щодо підвищення ефективності колективної та індивідуальної змагальної діяльності, а також рівня стану гравців дозволяють на наступному етапі управління приступити до безпосереднього планування навчально-тренувального процесу. Очевидним є факт, що наявність не тільки індивідуальних, але і колективних завдань, орієнтованих на підвищення ефективності змагальної діяльності, обумовлює необхідність їх взаємного обліку в навчально-тренувальному процесі.

Однак у зв'язку з тим, що всі дії під час матчу здійснюються перш за все в рамках взаємодії всієї команди, пріоритетним напрямком побудови навчально-тренувального процесу представляється таке планування навантаження, яке відповідає перш за все завданням підвищення ефективності колективної змагальної діяльності, але з подальшою її корекцією, враховує індивідуальні можливості і завдання підвищення рівня індивідуальної підготовленості гравців відповідно до їх амплуа в команді.

Мабуть, в даному випадку, зіставивши реальні можливості конкретного гравця з планованою командною навантаженням, можна встановити рівень її індивідуальної доступності. Очевидно, що якщо це навантаження або її компоненти недоступні конкретному гравцеві, то рівень її труднощі необхідно індивідуалізувати так, щоб він став доступний. Доступною, швидше за все, може вважатися лише та планована навантаження, яка відповідає реальним можливостям конкретного спортсмена: наприклад, якщо припустити, що швидкісна витривалість команди, яка обумовлює рухову активність гравців під час матчу, знаходиться на задовільному рівні. Отже, планувати цілеспрямовану роботу по її вдосконаленню, підвищенню обсягу даної навантаження можна лише тим спортсменам, у яких швидкісна витривалість знаходиться на задовільному рівні і вище. Гравцям же, у яких швидкісна витривалість слабо розвинена, підвищений обсяг цих завдань буде недоступний, що передбачає корекцію плану відповідно до індивідуальних можливостей спортсменів [2].

Після того як визначено шляхи індивідуалізації доступності планованого навантаження, необхідно встановити ступінь її доцільності, тобто орієнтації завдань на підвищення ефективності змагальної діяльності команди. Звісно ж, що лише плановане командне навантаження, а також завдання, що відповідають вимогам підвищення рівня індивідуальної підготовленості конкретних спортсменів певних амплуа і орієнтовані на досягнення високого спортивного результату в змаганнях, можуть вважатися доцільними. Отже, прогнозуючи можливі зміни індивідуальних показників підготовленості під впливом планованої доступної навантаження, можна визначити ступінь її відповідності необхідній динаміці. Очевидно, що це дозволить визначити шляхи індивідуалізації командного навантаження з урахуванням вимог підвищення рівня підготовленості та ефективності змагальної діяльності конкретного спортсмена, що обумовлюють якість колективної гри.

Таким чином, плановане командне навантаження, що відповідає вимогам підвищення ефективності колективної гри, повинна проходити два етапи індивідуальної корекції:

- 1) за критеріями доступності;
- 2) за критеріями доцільності.

Лише після конкретизації даних компонентів індивідуалізації планованої командного навантаження можна здійснити реальне програмування змін відповідно до можливостей кожного гравця і завданнями підвищення ефективності змагальної діяльності. Очевидно, розглянутий методологічний підхід дозволить визначити роль і місце критеріїв та системи оціночних шкал індивідуальної підготовленості та колективної змагальної діяльності в процесі індивідуалізації рівня доступності та доцільності планованого командного навантаження спортивних іграх [5].

Висновок. Проведене дослідження показує, що загальнокомандне навантаження в спортивних іграх, складена з дотриманням основних методичних вимог, не забезпечує оптимальної структури її компонентів для кожного спортсмена окремо. Це призводить до того, що динаміка показників, що відображають стан різних систем організму і рівень підготовленості гравців, у відповідь на однакове навантаження у них відрізняється.

Оптимізація навчально-тренувального процесу в командних спортивних іграх правомірно пов'язується не тільки з виконанням основних методичних вимог сучасної системи спортивного тренування, але і з урахуванням індивідуальних особливостей кваліфікованих спортсменів при плануванні навантаження.

Розроблена методологія індивідуальних можливостей кваліфікованих спортсменів і ступеня їх відповідності вимогам колективної гри, що обумовлюють ефективність змагальної діяльності команди, передбачає:

- 1) визначення критеріїв колективної змагальної діяльності, які обумовлюють ефективну гру команди в конкретному матчі або серії ігор;
- 2) визначення критеріїв індивідуальної підготовленості, що обумовлюють ефективну змагальну діяльність окремих спортсменів у відповідності з ігровим амплуа в складі команди;
- 3) розробку системи оціночних шкал, що дозволяють визначати рівень індивідуальних і колективних можливостей по реалізації вимог, що обумовлюють ефективність змагальної діяльності команди;
- 4) конкретизацію вимог щодо підвищення ефективності колективної змагальної діяльності і рівня індивідуальної підготовленості відповідно до ігровим амплуа в команді;
- 5) планування тренувального навантаження відповідно до вимог по корекції лімітують компонентів колективної змагальної діяльності;
- 6) визначення рівня індивідуальної доступності планованого командного навантаження;
- 7) індивідуалізацію планованого командного навантаження відповідно до її доступності для конкретного гравця;
- 8) визначення ступеня індивідуальної доцільності планованої командного навантаження;
- 9) індивідуалізацію планованого командного навантаження відповідно до ступеня її доцільності для конкретного гравця;
- 10) програмування змін планованого командного навантаження відповідно до індивідуальних можливостей і вимог колективної змагальної діяльності;
- 11) розробку плану практичної реалізації індивідуалізованої навантаження в навчально-тренувальному процесі;
- 12) практичну реалізацію індивідуальних програм підготовки в навчально-тренувальному процесі;
- 13) оцінку ефективності навчально-тренувального процесу, організованого з урахуванням індивідуальних програм підготовки.

Література

1. Ажиппо А. Ю. Онтология теории конституциональной диагностики физического развития и индивидуальных особенностей проявления физического развития и индивидуальных особенностей проявления биологического возраста / А.Ю. Ажиппо, Л. Е. Шестерова, В. А. Друзь и др. // - Харьков: ХГАФК, 2016. - 284 с.
2. Платонов В. Н. Система подготовки спортсменов в олимпийском спорте / В.Н. Платонов. // Общая теория и ее практические приложения: учебник [для тренеров] : в 2 кн. - Киев: Олимпийская литература, 2015. - Кн. 2. - 770 с.
3. Круцевич Т. Ю. Сучасні технології щодо організації фізичного виховання у вищих навчальних закладах / Т. Ю. Круцевич, Н. Є. Пангелова // Спортивний вісник Придніпров'я. — 2016. — № 3. С. 109–114.
4. Темченко В. А. Применение игровых видов спорта в спортивно-ориентированном физическом воспитании студентов / В. А. Темченко, Е. В. Ковтун, Т. Н. Мальцев // Спортивные игры. — 2016. — № 2. — С. 54–57.
5. Рибковский А.Г. Функция мотивации в управлінні спортивним тренуванням / А.Г. Рибковский, В.І. Терещенко // Теорія і практика фізичного виховання. — 2004. — №2. — с 206-210.

Reference

1. Azhippo A.J. (2016) Ontology of the theory of constitutional diagnosis of physical development and individual characteristics of the manifestation of physical development and individual characteristics of the manifestation of biological age / A.Yu. Azhippo, L.Ye. Shesterova, V.A. Druz, etc. // - Kharkov: KSAFC, - 284 p.
2. Platonov V.N. (2015) System of training athletes in the Olympic sport / V.N. Platonov. // General theory and its practical applications: a textbook [for trainers]: in 2 books. - Kiev: Olympic literature. Vol. 2. - 770 s.
3. Krusevich T. Yu. Modern technologies in the organization of physical education in higher educational institutions / T. Yu. Krusevich, N. E. Pangelova // Sports Herald of the Pridniprovya. — 2016. — No. 3. P. 109-114.
4. Temchenko V. A. (2016) Application of game sports in sports-oriented physical education of students / V. A. Temchenko, E. V. Kovtun, T. N. Maltsev // Sport games. № 2. — P. 54–57.
5. Rybkovsky A. (2004) The motivation function in the management of sports training / A. Rybkovsky, VI Tereshchenko // The theory and practice of physical education. №2. - from 206-210.

Супруненко М.В.

кандидат педагогических наук, старший преподаватель

Коломейцева О. М.

старший преподаватель

Киевский национальный университет культуры и искусств

ПРОБЛЕМЫ ФИЗИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ В ВУЗЕ НЕСПОРТИВНОГО ПРОФИЛЯ И ВОЗМОЖНЫЕ ПУТИ ИХ РЕШЕНИЯ

Введение и цель исследования: В статье исследуются решающие проблемы развития современного физического воспитания в системе высшего образования, приводятся значительные успехи в прошлом и основные причины его современного глубокого кризиса. Материал и методы: Физическое воспитание студентов Киевского национального университета культуры и искусств. В работе использован комплекс взаимодополняющих методов: теоретичний аналіз і обобщення науочної, методическої літератури, правових і програмно-нормативних документів; методи оцінки об'єму двигательної активності; педагогічні тести, спостереження, експеримент; соціологічні методи (анкетування, опросні листи, бесіди, інтерв'ювання і спостереження);